

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

ADVENT 2020

Milí čtenáři sborového dopisu,

Letos je to všechno nějak jinak. Mnohým z nás se více nebo méně obrátil život naruby. Mnozí prožívají samotu i obavy o zdraví své či svých blízkých. Mnoho podnikatelů je ve velkých potížích. Rodiny s dětmi stále spolu, u počítače, to může být na hlavu. Na někoho to doléhá více, na někoho méně. I ve sboru je to jinak. Dost často ovšem v kázáních mluvíme o tom, že je potřeba změnit zaběhané stereotypy. Že teprve v krizi se ukáže, na čem vlastně stojíme a jak je to pevné. Že musíme hledat nové cesty. Tak teď to máme všechno pohromadě... Snad to zvládneme. Adventní zvěst ať je vám posilou: do všeho našeho klopýtání a bloudění, do všech našich potemnělostí přichází ten, který dovede dát směr i světlo na cestu. Kež vám toto období osvětlí i čtení článků v tomto dopise. Požehnaný advent i svátky Kristova narození přejí staršovstvo i váš farář Martin Fér.

Zachariášova němota

Lenka RIDZOŇOVÁ

Anděl Zachariášovi odpověděl: "Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem; byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tuto radostnou zvěst. Hle, oněmíš a nepromluvíš až do dne, kdy se to stane, poněvadž jsi neuvěřil mým slovům, která se svým časem naplní." Lid čekal na Zachariáše a divil se, že tak dlouho prodlévá v chrámě. Když vyšel, nemohl k nim promluvit, a tak poznali, že měl v chrámě vidění; dával jim jen znamení a zůstal němý. (Lk 1,19-22)

Je advent a kněz Zachariáš je němý. Před kostelem čeká dav lidí, aby dostali požehnání, ale vyjde němý člověk a dává jim znamení, že nemluví. Lidé pochopí, že se něco stalo. Zachariášova němota možná mluví více než slova.

Letos během epidemie covidu je tišeji než jindy. Obchody byly zatím většinou zavřené, nevím, zda se otevřou adventní trhy se svým ruchem a vánoční hudbou. Ostatně – koledy správně patří až k Vánocům a ne k listopadovým a prosincovým nákupům.

V omezeném počtu už se můžeme sejít v kostele. Zvláště po několikátýdenní kostelové abstinenci je to krásné, ale se zpěvem to zatím není slavné. Zpívat smí max. 5 lidí. Ostatní se díváme do zpěvníku a mlčíme. Nebo? Zní nám třeba ta slova nějak jinak? Říkali mi jeden starý pan farář s manželkou, když nemohli kvůli nemoci do kostela, dělali si bohoslužby sami

doma. A že nejsou zpěváci, text písní přečetli. Prý ty písně vnímali v mnohém nově a byli za to vděční.

Zbožný muž, kněz Zachariáš je v adventu němý. Dřív jsem si myslela, že byl němou potrestaný za svou malou víru. Ale možná to nebyl trest. Třeba to byla šance. Zachariáši, ještě potřebuješ čas, abys věcem porozuměl, abys přijal změnu, abys uvěřil. Teď nebudeš sám druhým něco vykládat, ale máš čas si věci srovnat.

Letošní rok s epidemií mnoho změnil a ještě změni, nevíme, co nás čeká, jak bude nemoc pokračovat, jak se bude dál šířit, zda bude očekávání účinné, jaká přijde krize, jaké změny... Na celkové bilancování je ještě brzy.

Ale adventní příběh o Zachariášově němotě, která nebyla zbytečná, nám může být povzbuzením, že utlumení, zpomalení, ticho, samota... nemusí mít jen negativní znaménko.

A ještě něco: i v našem tichu a osamění, často nedobrovolném, nejsme sami. Nejsem sám. Němý Zachariáš, když vyšel ven z kostela, nepožehnal lidem slovy, ale gestem jim sdělil, že Pán Bůh svět neopustil. Naopak. Jen nemáme slov, jak vyjádřit jeho blízkost. Snad ti lidé odcházeli v pokoji. V tichu přemýšleli, že Pán Bůh sem k nim do toho obyčejného a pozemského přichází.

Pane Bože, nelíbí se nám, když se nemůžeme potkávat s přáteli a rodinou, když nemůžeme všichni v kostele z plných plic zpívat,

Kalendář

Protože není úplně jisté, jak se bude situace vyvíjet, buďte připraveni na změny a ohledně aktuálního programu sledujte webové stránky sboru <http://podebrady.evangnet.cz>.

NADCHÁZEJÍCÍ UDÁLOSTI

Bohoslužby v adventu

(každou neděli, 9:45)

Přítomno může být cca 30-40 osob (1 třetina kapacity kostela). Pokud bude víc, rozdělíme se v přílehlých prostorách. Bohoslužby budou souběžně přenášeny prostřednictvím internetu (<http://meet.jit.si/ccepoddebrady>).

Vánoční divadlo

(neděle 20. prosince, 9:45)

Bude pravděpodobně v alternativní podobě. Nechte se překvapit!

Stědrovečerní bohoslužby

(čtvrtek 24. prosince, 16:00)

Plánujeme v každém případě – buď zčásti v kostele a zčásti venku na zahradě nebo pouze venku na zahradě, nebo alespoň tak, aby si lidé jednotlivě mohli přijít zapálit svíčku.

Boží hod vánoční

(pátek 25. prosince, 9:45)

S večerí Páně, v kostele a přehledných místnostech, souběžně na internetu.

PRAVIDELNÁ SETKÁNÍ

Bohoslužby

(neděle, 9:45)

V kostele (30-40 osob) i na internetu.

Kavárnička

(pondělí, 14:00)

V Ekklesií i na internetu.

Setkávání maminek s dětmi

Biblické hodiny pro děti

Konfirmační

Mládež

(dle domluvy)

když se můžeme usmívat jen přes roušku. Ale věříme, že nic z toho není bariéra pro tebe. Prosíme, přicházej do našeho ticha.

Amen.

Lenka Ridzoňová je farářkou ve sboru Praha-Jarov.

GlorietFest 2020

Martin FÉR

Záříjová sobota 19. má být statisticky ideálním slunným a příjemným dnem babího léta. Při prvním ročníku benefičního festivalu GlorietFest nám sice statistika nevyšla, ale od té doby snad pokaždé. Zejména letos při ročníku čtvrtém bylo krásně, což nepochybně přispělo výborné atmosféře této akce. Letos jsme ovšem ani tak nesledovali předpověď počasí, jako nás spíš trápily rostoucí počty nakažených koronavirem a reálná možnost, že se podobné akce z moci úřední zruší. A k tomu vnitřní otazníky, jestli to vůbec máme riskovat. Ale množství vložené energie do příprav bylo takové, že jsme do rizika nakonec šli. Dobře jsme udělali, byla to nakonec jedna z posledních větších akcí (ne-li úplně poslední) a nejsou indicie, že by se odtud nákaza šířila. Zato se šířila dobrá nálada.

GlorietFest se připravuje celý rok. Mimo jiné je potřeba sehnat dostatečné množství grantových a dotačních peněz na zajištění festivalu, abychom výtěžek z dobrovolného benefičního vstupného mohli využít na opravu altánu Gloriet a nemuseli z tohoto výtěžku platit provoz festivalu. Principiálně chceme zachovat benefiční charakter festivalu, i kdyby snad už konečně jednou došlo k tomu, že budou Gloriet a terasy opraveny. S dotacemi letos pomohlo město Poděbrady (30 tis.) a Středočeský kraj z fondu hejtmanky (20 tis.).

Vedle peněz je samozřejmě hlavním úkolem zajistit program. Hlavními dramaturgy a organizátory jsou tady zejména manželé Petra a Michal Loučovi, kteří nám s Glorietem pomáhají od samého začátku, a Honza Patka, který organizuje také festival Kafíčkotek. Bez nich by GlorietFest nebyl. K tomu moje maličkost, která reprezentuje festivalů neznalé publikum a filtr příliš odvážných nápadů. Při výběru programu se snažíme vystoupení namíchat tak, aby tu bylo něco z místní produkce, aby to bylo žánrově pestré, k tomu nějaký „trhák“ na závěr, ale zase ne nic prvoplánově líbivého. A zároveň abychom se vešli do finančního rámce daného získanými dotacemi (o kterých někdy ovšem do poslední chvíle nevíme). Letos to bylo náročnější, téměř většina původně plánovaných kapel nemohla nebo odřekla, velká část zrušených jarních akcí se přesunula právě na září, takže mnoho žádaných kapel hrálo už jinde. Silný je také hlas publika, které volá po opakování některých vydařených vystoupení z dřívějších let. Nechceme se ovšem opakovat (a některé kapely od té doby také podražily...). Nicméně uvažujeme o tom, že na jubilejním pátém ročníku bychom mohli udělat něco na styl „to nejlepší z minulých ročníků“.

K tomu pak ještě doprovodný program, který by z festivalu udělal akci přitažlivou skutečně pro všechny generace. Divadlo pro děti (letos to bylo Divadlo Na větví s Brémskými muzikanty), nějaké další aktivity (malování na obličej s Jankou Frýdlovou je stálice), keramická dílnička s Milanem Exnerem, prodej knížek v režii antikvariátu Poděbrady. Beseda

s nějakou zajímavou a přitom tematicky či místně související osobností. Letos jí byla spisovatelka Lucie Seifertová známá zejména svými Dějinami udatného národa českého. Výstavu s výtvarnými pracemi na téma Glorietu připravil Dům dětí a mládeže Symfonie.

No a pak občerstvení. To je v plné režii na nás (sboru) a opět se tu kloubí motiv nasytit hladové publikum (ale nikoli jej odbýt ledajakým žvancem) a zároveň z výtěžku přispět na další opravy Glorietu. To proto není všechno za režijní cenu, ale za cenu navýšenou (zpravidla o 100 procent, takže půlka toho, co projíte a propijete, jde na zmíněný benefiční účel). Ani tak ovšem nedosahujeme výše cen jako na většině běžných festivalů. Projďte se během Soundtracku či jiné akce po kolonádě a skoukněte ceny. To vše díky dobrovolníkům, kteří navařili, zajistili a připravili (Honza Tesař – guláš, Markéta Vosáhlová, Jana Férová – dýňovka), Jirka Felkr (klobásy, párky), Bulíčkoví (víno), nesčítelně dalších napeklo a zajistilo. Pekařství Martínek děkujeme za darované pečivo. Festival už je tak známý, že se ozývají prodejci všeho možného a my je musíme

odmítat, protože se chceme stále držet toho benefičního a naší rukou dělaného... (Výjimkou jsou kavárníci z Amáres Coffée, kteří s námi byli už od začátku oprav a krásně provoní Gloriet, a čajovníci z čajovny Na kopečku).

A než všechno vypukne, tak je potřeba zajistit přípravu prostorů. Díky spolupráci s několika dobrovolnými hasičskými jednotkami máme dostatek stanů a dalších potřebných věcí (díky Petru Kulhavému a SDH Polabec, Jindřichu Stýblovi a SDH Písková Lhota, p. Čáslavskému a SDH Ratenice!) Za pódium a osvětlení díky „Bleskáčovi“ Josefovi Jelínkovi. To všechno je potřeba navést, postavit. Už od čtvrtka je to frmol.

Organizačně náročné je zajistit služby u výdejů pochutin a nápojů, pokladen a dalších

GlorietFest 2020

(pokračování)

služeb – nicméně máme tolik dobrovolníků, že se vystřídají a mohou si i užít i program. A někoho prostě čepování piva baví, tak tam je dlouho. Ano, podáváme i alkoholické nápoje – tedy pouze pivo a víno. Do tvrdého nechceme jít, i když se opět mnozí ptají. Z piv opět zejména ta místní – Poděbradský pivovar daroval sud jedenáctky, tradičně čepujeme Záhoru z Kněžíček, nově se objevil Pivovar Smíšek z Podmok a jako univerzálně oblíbený Kácov.

Jsou to vždycky nervy, ale pak už to probíhá, vše funguje, lidé překvapivě přicházejí – nijak je nepočítáme, ale odhadujeme letos kolem pěti set. Přicházejí zástupci města v čele

se starostou Jaroslavem Červinkou. Senátorka Emilie Třísková nás tradičně podporuje. Kapely přijíždějí, program jde podle plánu. Rozjíždíme se pomalu s místními Janou Langr a Jeníkem Horákem, ale už na ně je tu spousta lidí, tak se přestáváme bát o účast. Po nich přichází divadlo pro děti a pak dixilend v podání čelákovických Šouflů, beseda s Lucií Procházkovou moderovaná netradičně Honzou Patkou, protože Loučovi jsou s koronavirem doma. Pak revival s částečně poděbradskými Evenflow, jazz s Ploy a na závěr čistá energie v podání Bachtale Apsa a Mária Bihářiho.

Co je na festivalu skvělé? Myslím předně setkání všech možných skupin a skupinek z města i okolí. Věřící i nevěřící. Všechny generace. Spolupráce na dobré věci. Těch dobrovolníků – opět ze sboru i mimo sbor. Možnost ukázat se jakožto dobří hostitelé. Možnost otevřít naše prostory pro příchozí. Seznámit se. Finanční výtěžek přes sto tisíc také není k zahoezení.

Jenom pomalu se rozcházíme domů, někteří vytrvalci zůstávají u ohně, který na zahradě hoří pro zahřátí. Zítra je neděle, takže mnozí tu budeme opět už od rána...

Významná data a události poděbradského sboru ČCE

Z kronik vybírá Vladimír RUDAJEV

Období od r. 1918 – 1928

Konec Rakousko-uherského mocnářství a vznik samostatné Československé republiky se samozřejmě projevil v životě evangelické církve. Např. v roce 1919 bylo rozhodnuto, že ženy mohou být členkami staršovstva. Počátek této dekády byl ještě ovlivněn válkou, zejména ve finanční oblasti. K úplnému rozvratu měny, jak k tomu došlo v sousedních státech – Německu, Rakousku, Maďarsku a Polsku – však zabránil svými reformami první ministr financí Dr. Alois Rašín. V tuto dobu pomohla sboru finanční podpora některých jeho členů. Byl zvýšen nájem z pronájmu polí, odhlasováno zvýšení saláru o 100% a byla založena společná církevní pokladna. V daném období proběhla i řada organizačních změn. V roce 1919 byl sbor v Pečkách přičleněn do poděbradského seniorátu, v roce 1926 došlo k přefaření obce Kout z Velenického sboru do Poděbrad a v roce 1927 byl sbor ve Vrbové Lhotě přefařen z Poděbrad do Peček. V lednu 1921 byl zaveden oficiální název naší církve: „Česko-bratrská církev evangelická“. Počátkem dvacátých let byla provedena jistá organizační pravidla sboru. V roce 1922 byl sestaven přesný katastr členů sboru s hlasovacím právem a ustanoven počet presbyterů na 16. Roku 1923 byl zaveden zasedací pořádek v kostele – jedna strana byla vyhrazena pro ženy a druhá pro muže. V červenci r. 1927 bylo zřízeno místo učitele náboženství, na které byla přijata Jaroslava Rössleová z Kr. Dvora.

Celé toto období (1918- 28) je poděbradským farářem František Šustr (Sborový dopis, září 2016, Jiří Šamšula: Poděbradští faráři – František Šustr). Velice pečlivě se staral o sbor a jeho teologická činnost byla i mezinárodně oceněna. V roce 1927 byl vyznamenán dánským rytířským řádem Danenborg. V roce 1928 (26. 8.) proběhla oslava jeho šedesátin.

Život ve svobodném Československu dovo-
loval uspořádat oslavy našich významných

osobností. V roce 1920 byly 6. července uspořádány v Poděbradském divadle oslavy památky Mistra Jana Husa, 28. října pak byl oslaven „Den svobody“ a 5. prosince byla slavnost k památce J. A. Komenského. Na oslavách památky Mistra Jana Husa v roce 1921 měl hlavní přednášku br. farář F. Šustr.

Poděbradský sbor rozhodně nebyl uzavřený pouze do sebe, ale prokazoval i značné aktivity na venek. V říjnu roku 1923 se konaly společné bohoslužby s hosty ze Slovenska, kteří navštívili náš sbor s biskupem Samuelem Zochem. V tomtéž roce v našem sboru se konala seniorátní schůze presbyterů. V roce 1925 se uskutečnila poznávací schůzka našeho sboru s ukrajinskou menšinou v Poděbradech. Ve dvacátých letech, dokud ještě nebyl postaven kostel Církve československé, mohla Československá církev konat bohoslužby v našem chrámě.

Charakteristická pro dvacátá léta je však řada přednášek, které byly ve sboru uskutečněny. Myslím, že není na škodu některé přednášky uvést a přitom si uvědomit různou

rodost, aktuálnost a důležitost jejich témat. Namátkou vybírám přednášku Dr. Josefa Hromádky „Dnešní člověk a křesťanství“ z roku 1923, přednášku Dr. Vladimíra Nováka „Věda a náboženství“ z roku 1924, přednášku senátora br. Klofáče „Český národ a náboženství“ z roku 1925, přednášku far. J. Šustra „Je možno býti křesťanem v praxi moderního výdělečného života?“ z roku 1926 nebo přednášku F. Viktora Szalatnaye „O zásadách prozřetelnosti“ z roku 1928.

Jsem si vědom toho, že v tomto příspěvku je uváděno až přespříliš letopočtů. Omlouvám se za to, ale je to způsobeno i novými podmínkami pro činnost naší církve v právě vzniklém Československu, s čímž byly spojeny i různé organizační změny, se kterými jsem vás chtěl seznámit.

*P.S. Doufám, že jsem se tentokrát nepře-
klepl v letopočtech, jako se mi to povedlo
v předchozím příspěvku. Předpokládám, že
každý čtenář pochopí, že na dvou místech
uvedeného chybného letopočtu 1985 má být
správně 1895. Děkuji za pochopení.*

Původní vstup do areálu fary.

Z internetového fóra

Vladimír FRANČÍK

Na sborovém webu jsme nedávno zřídili internetové fórum. Jako upoutávku zde přinášíme několik příspěvků, které se tam objevily. Jejich autorem je Vladimír Frančík. Fórum naleznete na adrese <http://podebrady.evangnet.cz/forum>.

Littera scripta manet

Milí všichni – sestry, bratři, známí, neznámí.

Vítám nově vzniklé Fórum jako příležitost ke sborové komunikaci nabízející možnost, jak sdílet své názory, návrhy, poznatky, kritiku a podobná témata v rámci sborového života stejně jako zážitky, postřehy, rady, zprávy o někom konkrétním, kdo třeba potřebuje pomoc, nebo třeba i typy na výlety a mnoho dalších témat ze života společenského i osobního. Právě pro příspěvky druhého typu se dobře hodí tato sekce Vzkazy, pro sborová témata máme mnoho dalších sekcí.

Výhodou tohoto typu komunikace může být to, že si téma můžete dobře promyslet a formulovat lépe, než třeba při nějakém časově omezeném rozhovoru, a čtenář si ho může přečíst, když na něj má čas. Odrazovat může to, že: Verba volant, littera scripta manet – Slova utělí, napsané písmeno zůstává. Časem se proto autorovi může zdát, že to třeba nebylo tak moudré, zajímavé, nebo vtipné. Toto hodnocení bych ale přenechal čtenářům, jistě

budou shovívaví. Formulovat písemný projev je také namáhavější.

Ty, kteří se na tuto formu komunikace necítí, nebo ji nepreferují, bych poprosil, aby připsali třeba jen malou poznámku v tom smyslu, že do Fóra alespoň nahlédli. Třeba získáme novou možnost, jak se o sobě navzájem dozvědět více.

Pozdravte se pozdravením pokoje

Přicházím s možná malicherným tématem, které vzbudí jen údiv. Nicméně opět prezentuji pouze svůj názor, nenutím nikoho, aby s ním souhlasil. To skutečně není nutné. Přináším jenom téma, a pokud nikoho nezajímá, bylo by hezké, kdyby přinesl třeba nějaké jiné, klidně o čemkoli.

Jednoho dne se mě můj sedmnáctiletý syn zeptal, jestli má při pozdravení pokoje tykat, nebo vykat. Řekl jsem mu, že si myslím, že by měl tykat. Tak tykat, nebo vykat? A je to vůbec důležité? V této souvislosti mě napadla otázka, co to pozdravení pokoje vlastně je. Jestli je to liturgický pozdrav, nebo spíše nějaké občanské vyjádření přání všeho dobrého. Jelikož se pozdravením pokoje zdravíme v rámci bohoslužeb, řekl bych, že je to liturgický pozdrav a měl by mít tudíž danou jednotnou formu. Nemyslím si, že bychom v okamžiku pozdravení pokoje vyjadřovali nějaký osobní vztah ve smyslu: Soused napravo - Pokoj tobě, Maruško (pamatuješ na základce, to byly časy), sou-

sed nalevo – Pokoj Vám, paní Nováková, tak Vám přeci nebudu tykat, vím, co je dobré vychování. Vzpomínám si, jak nám Jordan Tomeš vyprávěl o tom, jak probíhá pozdravení pokoje v baptistickém sboru v Americe. Jak se všichni rozeběhnou po kostele, zdraví se a zvou na oběd. Jakkoli mi jsou baptistické bohoslužby sympatické svojí spontánností a především zpěvem gospelů, tak tohle pro mě pozdravením pokoje není. To spíše pozdravením nepokoje.

Nicméně si myslím, že pozdravení pokoje osobní vztah vyjadřuje. Osobní vztah sdílené víry, odkazující na Jan 14,27. Přirovnal bych ho k pozdravení poutníků Buen camino, dobrá cesta. Upokoj se, jsi na dobré cestě. V této chvíli i mně, notorickému vykači, přijde patřičné tykat. Odkládám tím pocit, že by pozdravení pokoje mělo platit někomu méně, někomu více, někomu méně uctivě a někomu více uctivě.

A na konec jeden zážitek. Před časem jsem se zúčastnil pohřbu spisovatele Jiřího Stránského. Na závěr pohřební bohoslužby jsme se měli pozdravit pozdravením pokoje. Vedle mě stál známý astrofyzik Jiří Grygar. Nikdy před tím jsem se s ním osobně nesetkal a možná už ani nesetkám. Podal mi ruku a řekl: Pokoj tobě. Rozhodně to pro mě nebyl důvod k tomu, abych za ním po skončení pohřebního shromáždění běžel a zeptal se ho: Tak co Jirko, jak se máš?

Tak pokoj vám(Vám).

Stalo se ve sboru

- GlorietFest byl poslední větší akcí na dlouhou dobu.
- Koncem září se začaly konat páteční setkání starších a mladších dětí.
- Po dlouhé době se poslední zářijový pátek díky manželům Davidovým sešla skupinka „střední generace“.
- První říjnový čtvrtek proběhlo setkání staršovstva, konfirmandů a jejich rodičů. (Už jednou odložená) konfirmace byla naplánovaná na 18. října.
- 4. října jsme oslavili Díkůvzdání za úrodu. Sběrka na sociální a charitativní pomoc vynesla 3 882,- korun.
- Byla zasklena veranda před farní kuchyní.
- Od 18. října jsme se přestali opět kvůli koronaviru scházet v kostele a přešli na bohoslužby on-line. Stejně tak všechny ostatní sborové aktivity – kavárnička, maminky s dětmi, biblické pro děti, mládež. Při bohoslužbách jsme se jednou spojili s kolínským sborem (kázala Míla Hofmanová), jednou pozvali hostujícího kazatele (Ondřej Zikmund).
- Ani konfirmace se tedy (už podruhé) nekonal, zato konfirmandi dostali příležitost ještě se dále scházet alespoň online.
- Hostem podzimního Večera v karanténě byl 4. listopadu farář Pepík Bartošek a vyprávěl

nám o svých poznacích z cest po světě.

- 18. listopadu na dalším večeru v karanténě mluvila psycholožka Kateřina Soudná o Zdeňku Matějčkoví a jeho přínosu pro poznatky k vývojovým obdobím dítěte.
- 16. a 21. listopadu proběhly na farní zahradě drobné brigády na úklid a vyčištění zahrady od listů a dlouholetých náletů. Prostor před vchodem do kostela se tak výrazně zvětšil a objevili jsme i dávno zarostlý kanál.
- Ani brigády, kterých se zúčastnilo kolem desítek pracantů, však nemohou nahradit každodenní neúnavnou práci, kterou na farní zahradě vytrvale vykonává bratr Síla.
- Plánované adventní koncerty se neuskutečnily.
- První adventní víkend uspořádal Dům dětí a mládeže Symfonie procházku, jejímž cílem byl altán Gloriet.

• Na první adventní neděli jsme se připojili k bohoslužbám vysílaným z Pardubic pro celou církev (kázal synodní senior Dan Ženatý). Sběrka byla seniorátní a určená pro Diakonii Střední Čechy, její výsledek ještě není znám.

• Letos neshromažďujeme dárky v rámci akce Krabice od bot, tak staršovstvo alespoň rozhodlo poslat na tento účel (podpora dětí ze sociálně slabších rodin) částku 10 tisíc korun z fondu sociální pomoci, kterým sbor disponuje.

• **Pokud víte o někom ve vašem okolí, kdo by potřeboval jakoukoli pomoc, neváhejte nás kontaktovat, možná pomoci můžeme – jak finančně či materiálně, tak návštěvou, rozhovorem, jinou pomocí. Rádi to uděláme.**

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01

telefon: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

Adresát: